

عنوان مقاله:

تعامل طبیعت و معماری مبتنی بر مفاهیم و ارزش ها در معماری سنتی ایرانی

محل انتشار:

اولین کنفرانس تخصصی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

محبوبه میرجانی - دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

اسماعیل ضرغامی - دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

جمال الدین مهدی نژاد - دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

خلاصه مقاله:

معماری ایرانی با سابقه چند هزار ساله همواره متاثر و در تعامل با طبیعت بوده است. استفاده از آب (مظهر پاکی، روشنایی و جریان داشتن زندگی) در حوض ها، نهرهای روان در باغ های ایرانی و آبنماها و استفاده از گیاهان (مظهر شادابی و سرزندگی) در باغ ها، باغچه ها و گودال باغچه ها همگی نشان از تفکر معماران سنتی ایران در استفاده مفهومی از طبیعت است. در این معماری طبیعت هوشمندانه حالت کاربردی پیدا می کند و معماران آگاهانه سعی می کنند تا به طبیعت تسلط یافته و آن را به نظم بکشند و با شناخت رفتارهای طبیعت از آن به نفع انسان بهره گیرند. زیبا شناختی، هویت بخشی و ارتقای نقش عملکردی از جمله نتایجی است که معماران ایرانی در گذشته با استفاده مفهومی از طبیعت به آنها دست یافته بودند. در این معماری انسان، طبیعت و معماری وحدت عمیق و ریشه داری بهم دارند که به بهبود زندگی انسان منجر شده است. در واقع می توان معماری سنتی ایرانی را تجلی ارتباط و تعامل حکیمانه انسان و طبیعت خداوندی دانست پژوهش پیش رو سعی دارد به روش تحلیلی به تبیین جایگاه تاثیر گذار طبیعت و بررسی رابطه عمیق آن با انسان در معماری سنتی ایران بپردازد.

کلمات کلیدی:

معماری، طبیعت، تعامل، ارزش ها، مفاهیم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/411262>

